

[Willesen.]

Naar vi foreslaar at lade Indførsels-toldens Afvikling vare 3 Aar, er det dels af finansielle Hensyn, der nødvendiggør en gradvis Afvikling, dels for at give de Industrigrene, der har vænnet sig til at leve med Toldkrykker under Armene, Tid til at reorganisere sig paa Selvhjælpens Grundlag.

Fra denne Nedsættelse er dog fuldstændig undtaget alle Toldafgifter paa Tobak og Spiritus. Disse maa bibeholdes, dels fordi det vil være finansielt nødvendigt, dels fordi de indenlandske Afgifter bibeholdes, og dels fordi en Ophævelse af disse Afgifter vilde faa betænkelige Følger for Ædruelighedstilstanden i Landet. Vi finder det rimeligt at bevare disse Afgifter hele Overgangstiden igennem, thi lad kun det Danmark, der vil nyde, være med til at betale Omkostningerne ved at skaffe Retfærdighed til det Danmark, der vil arbejde.

Nedsættelsen af Tolden med $\frac{1}{3}$ vil betyde en Mindreindtægt paa ca. 22 Mill. Kr., og vi har dermed opbrugt ikke alene de 7 Mill. Kr., der var til Rest af Grundskyldens Merindtægt, men faar Brug for en Reduktion af Statsudgifterne.

Jeg vil gerne understrege, hvad jeg sagde før, at vi ved dette Forslag vil vise, hvorledes det kan ordnes finansielt. Jeg vil derfor paapege, at det er muligt at reducere Statsudgifterne med ca. 40 Mill. Kr., dels ved en meget klækkelig Nedsættelse af Militærudgifterne, dels ved Bortskæring af Bevillinger, der ikke hører hjemme paa Statens Budget, som f. Eks. det kongelige Teater og de Bevillinger paa Finansloven, som vi ved anden Behandling foreslog at stryge. Men da bliver der Raad til den omtalte Toldnedsættelse.

Som omtalt er det Meningen efter et Aars Forløb at lade Grundskyldsprocenten stige til 5, og de 100 Mill. Kr., som Grundskyldsbeløbet derved forøges med, skal da tilfalde Staten og muliggøre Afviklingen af Indkomst- og Formueskatten til Staten, saaledes som det fremgaar af tredje Afsnit i Forslaget. Disse Skatter betegner jo et vilkaarligt Statsindgreb i Borgernes Fortjeneste og Opsparing og bør derfor fjernes, thi naar Udbytning bliver umuliggjort ved Monopolernes Ophævelse, har disse Skatter mistet enhver Berettigelse. For øvrigt er det Meningen samtidig at begynde Opkrævningen af en Formueafgift en Gang for alle, men dertil skal jeg komme tilbage lidt senere.

Maaske nogle bemærkede, at af de 40 Mill. Kr., hvormed Statsudgifterne kunde reduceres, blev kun de 15 brugt til Told-

nedsættelsen. De resterende 25 Mill. Kr. foreslaar vi da i fjerde Afsnit anvendt til at lette Kommunerens Byrder. Staten har jo haft en ulyksalig Tilbøjelighed til at vælge den ene Byrde efter den anden over paa Kommunerne, saa Kommuneskatten er ved at blive den mest trykkende af alle. I Virkeligheden burde Staten gaa den modsatte Vej og lette Kommunerne for saa mange Byrder som muligt, thi det er ad denne Vej, man efterhaanden skal naa til Ophævelsen af den kommunale Indkomstskat. For at angive denne Retningslinje foreslaar vi i fjerde Afsnit dels at anvende 10 Mill. Kr. som Tilskud til Kommunernes Vejvæsen som Erstatning for Vægtafgiftens Bortfald, dels at Staten paatager sig en større Del af de sociale Udgifter, som den ved sin egen Lovgivning har paatvunget Kommunerne. Vi foreslaar derfor, at Staten skal bære de tre Fjerdedele af Udgifterne til Aldersrente og Invaliderente, medens en Fjerdedel vedblivende skal udredes af Kommunerne, for at de kan være interesserede i en økonomisk Administration.

Vi foreslaar saaledes straks Forbrugs-skatterne og de personlige Skatter formindsket med ca. 80 Mill. Kr., der tilvejebringes dels ved at reducere Statsudgifterne med ca. 40 Mill. Kr. og dels ved Hjælp af den Merindtægt, en Grundskyld paa 3 pCt. giver udover de nuværende Ejendoms-skatter.

Nu vil antagelig det Raab rejse sig: I forgriber jer paa Ejendomsretten! Jeg vil dertil svare saa stærkt som muligt: Nej, vi indfører tværtimod Ejendomsretten. Thi vi indfører den moralske Ejendomsret, der kan formuleres i Sætningen: Kun Arbejde skaber Ejendomsret. Til syvende og sidst skyldes alle sociale Konflikter Forsyndelser mod denne Livslov, og de, der vil arbejde for social Retfærdighed, maa derfor først og fremmest tage Sigte paa at gennemføre dette Princip. Og overalt, hvor den historiske og den juridiske Ejendomsret kommer i Strid med den moralske Ejendomsret, maa disse vige for denne, thi jeg tror, at mange flere end jeg kan se, at Udviklingen nu har naaet det Punkt, hvor man maa begrænse den private Ejendomsret til den moralske Ejendomsret, og vil man i stædig Kortsynethed ikke gaa med dertil, risikerer man at faa Ejendomsretten, den moralske saavel som den umoralske, helt ophævet.

Den første Virkning af Grundskyldens Indførelse vil da være den, at vi gennemfører det danske Folks moralske Ejendomsret til Danmarks Jord. Jeg vil i